

[Ministeren for offentlige arbejder.]

hvor der måtte være behov herfor, bidrager hyrekørselslovsforslaget til at opfylde det generelle sigte med de 3 lovforslag.

Derudover indeholder forslaget i forhold til den gældende hyrekørselslovgivning, hvis hovedsigte i øvrigt er bevaret, ændringer på følgende væsentlige punkter: for det første er begrebet »hyrekørsel« afgrænset i selve lovteksten over for andre former for erhvervsmæssig personbefordring udført med motorkøretøjer af samme størrelse som hyrevogne. Dette gælder f. eks. kørsel, hvor der udelukkende udføres sygetransport, og hvortil der fortsat ikke kræves bevilling. Endvidere er de former for hyrekørsel, der tjener særlige formål, f. eks. kørsel med skolebørn, patienter og lignende institutionskørsel – det vil sige speciel hyrekørsel – udskilt fra den almindelige hyrekørsel, således at det er muligt at fastsætte mere lempelige og smidige regler end hidtil for den specielle hyrekørsel uden risiko for, at dette vil kunne komme til at skade den almindelige hyrekørsel. Der er givet den bevillingsudstedende myndighed hjemmel til at fastsætte vilkår om, at en bevillingshaver fortrinsvis skal betjene bestemte geografiske områder således, at det bliver muligt at få dækket publikumsbehovet i alle områder af en kommune. Forslaget indeholder vandelskrav til bevillingshavere og hjemmel til administrativt at tilbagekalde bevillinger i tilfælde, hvor bevillingshaveren gentagne gange eller groft har overtrådt hyrekørselslovgivningen eller i øvrigt begået lovovertrædelser, der er af betydning for udøvelsen af virksomheden som hyrevognmand.

Endelig indeholder forslaget hjemmel til administrativt at påbyde brug af fartskrivere i hyrevogne. Det er ikke noget nyt, at man fra det offentlige side har villet have kontrol med hyrevognes benyttelse. Denne kontrol udføres i dag på grundlag af den såkaldte trafikbog. Denne trafikbog er ikke populær; den medfører et ikke ubetydeligt administrativt arbejde – ikke mindst for føreren af vognen, der skal udfylde den efter endt kørselsarbejde. Ved EF-regler indføres der som bekendt en pligt til at bruge fartskrivere i busser. Det forekommer derfor naturligt at tage op til overvejelse, om der ikke bør indføres en tilsvarende pligt for hyrevogne. Man vil ved at gennemføre en sådan pligt opnå en betydelig mere effektiv kontrol end den, trafikbogen giver mulighed for, og samtidig vil den enkelte hyrevognmand

og chauffør opnå en betydelig lettelse af de administrative opgaver, der er pålagt dem ved førelsen af trafikbogen, som i givet fald vil kunne forenkles i betydelig grad.

Med disse ord, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til de enkelte lovforslag, skal jeg tillade mig at anbefale lovforslagene til hurtig og velvillig behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jørgen Jensen) (DKP):

Hermed tilader jeg mig at fremsætte forslag til lov om ophævelse af lov om arbejdsretten og af lov om mægling i arbejdsstridigheder, idet jeg i øvrigt skal henvide til lovforslagets tekst og de ledsagende bemærkninger.

Ordføreren for forslagsstillerne (Burgdorf) (KF):

Jeg skal hermed fremsætte forslag til lov om kirkeskole.

Lovforslagets baggrund er bl. a., at faget kristendomskundskab (religion) i folkeskolen med den nye folkeskolelovs gennemførelse ikke længere kan betragtes som dåbsoplæring.

Forslaget er oprindeligt udarbejdet af hovedbestyrelsen for FDF/FPF. Forslagsstillerne i folketinget er naturligvis villige til at drøfte enkeltheder i forslaget under udvalgsarbejdet, men ønsker at udtale, at de finder det foreliggende grundlag fra FDF/FPF rigtigt i sit sigte og fornuftigt i sit indhold.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om mærkning og skiltning med pris m. v.

(Lovforslag nr. L 37. Fremsat 3/3 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg skal som ordfører for socialdemokratiet ved denne førstebehandling henvide til, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen af det samme lovforslag i december måned.

Jeg skal kun gøre en enkelt bemærkning derudover i anledning af, at vi nu har fået en ny handelsminister. Det er et lille hjertesuk over, at man i dette lovforslag – og jeg betragter det som et meget stort fremskridt, at det kommer – ikke fuldt ud har fulgt forbrugerkommissionens betænkning. Jeg tænker på § 6 i forbru-

[Dorte Bennedsen.]

gerkommissionens forslag, der handler om deklarationen, men som man her har udeladt.

Jeg er helt klar over de motiver, der ligger bag ved, at ministeren ikke har taget det med, nemlig hensynet til, at monopoltilsynet i de senere år har fået mange arbejdsopgaver pålagt, og at man også skal sikre, at tilsynet kan udføre de opgaver, vi pålægger det.

Da forslaget blev fremsat i efteråret, var et af problemerne jo den prisstoplov, vi lavede. Det er nu en overstået fase, og jeg føler, at der kunne være behov for, at vi i udvalget sammen med ministeren fik drøftet hele den kreds af problemer, der ligger omkring monopoltilsynet, også ud fra den synsvinkel, som gør sig gældende ved dette lovforslag: at få et rimeligt og godt forslag igennem, eventuelt også med deklarationsproblematikken indarbejdet i forslaget.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige forslaget en hurtig og velvillig behandling.

Lawaetz (FP):

Som alle andre fornuftige mennesker synes vi i fremskridtspartiet også, at det er udmærket med en tydelig prismærkning, skiltning, mængdeangivelse osv. Vi glæder os derfor over, at forretningslivet for mange år siden selv har fundet ud af, at man konkurrerer bedst med åbne priser. Måske lige med undtagelse af guldsmedeforretninger og pelsforretninger, hvor det kan være farligt med hensyn til tyveri at sætte priserne på.

Jeg vil tro, at alle her i salen har besøgt et stormagasin og et supermarked og har set, hvorledes alt er prismærket. Måske er der en enkelt lille købmand eller grønthandler, de såkaldte mand og kone-forretninger, hvor man enten kan priserne udenad eller ikke har haft tid til at klistre skilte på alting, men de skal nok sørge for at være konkurrencedygtige blot for at overleve. Nu kan man risikere, at en sådan lille mand skal straffes, endda med hæfte.

Lov nr. 59 af 15. februar 1974, ændret ved lov nr. 415 af 20. august 1976, dækker fuldt ud den garanti, forbrugeren skal have, det vil sige, at det fremsatte lovforslag er helt overflødig. Det er blot en yderligere bemyndigelse for monopoltilsynets embedsmænd til at udvide deres virkefelt og samtidig pålægge de næringsdrirende nye besværligheder og nye omkostninger.

Det er naturligvis også en ny statsudgift. Efter opgivelse fra handelsministeriet udgør

merudgiften 1,6 mill. kr. blot med ansættelse af 13 nye medarbejdere, heraf 5 inspektører, der skal fare landet rundt og se på prisskilte. Vi kender problemet med knopskydning, og der bliver hurtigt brug for 5 eller 10 mand mere.

For at sætte sagen i relief vil jeg høfligt gøre opmærksom på, at varetagelsen af kontrolsystemer til gavn for forbrugerne i forvejen koster: monopoltilsynet 20,9 mill. kr., forbrugerbudsmændene 1,7 mill. kr., forbrugerklagenævnet 2,3 mill. kr., statens husholdningsråd 11,5 mill. kr., i alt 36,4 mill. kr. I stedet for at forhøje dette store beløb var det nok i øjeblikket mere fornuftigt at foreslå det halveret.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at de såkaldte forligspartier nu heldigvis har lov til at stemme, som de vil. Jeg beder regeringen forstå mit indlæg som en konstruktiv kritik. Fremskridtspartiet vil som altid medvirke til at hjælpe regeringen med at formindske underskuddet på de 20 mia kr.

Man skal ikke lave love blot for lovenes skyld, og jeg har hørt kloge og erfarne offentligt ansatte beklage sig over den strøm af love, der kommer og ofte, alt for ofte, overlapper hinanden, så de hverken kan finde hoved eller hale på det. Dette lovforslag er et af disse tilfælde.

Det behøver ikke være et prestigetab for handelsministeren eller for hans parti at tage overflødige lovforslag tilbage. Tværtimod ville jeg i den øjeblikkelige situation tage hatten af. Fremskridtspartiet vil altid stemme imod ikke strengt nødvendige fordyrelser.

Jens Peter Jensen (V):

Det foreliggende lovforslag er identisk med det, der var til første behandling her i tinget den 14. januar i år. Ved den lejlighed holdt jeg en både indsigtsfuld og vittig tale, og den vil jeg ganske henvise til. Jeg henviser til, at man kan anvende Folketingstidende, og min opfordring gælder ikke alene de nyvalgte medlemmer, men også de genvalgte, idet de kun var til stede i et meget beskedent omfang.

John Winther (KF):

I modsætning til hr. Jens Peter Jensen har jeg jo ikke haft lejlighed til at holde denne tale før, så jeg kan altså ikke henvise til, hvad jeg har sagt tidligere, men vil gerne have lov til at komme med mit indlæg i dets helhed.

[John Winther.]

Jeg vil sige med det samme, at det konservative folkeparti er betænkeligt ved det lovforslag som her er fremsat. Meningen med forslaget er jo den i og for sig ideelle at give forbrugerne den bedst mulige information og mulighed for at bedømme priser. Selve intentionerne med lovforslaget kan vi derfor ikke være så forfærdelig uenige i, men vi føler os ikke overbevist om, at en lovgivning af så vidtrækkende karakter, som her foreslået, er nødvendig.

For det første er det nemlig ganske klart, at erhvervslivet helt frivilligt gennemfører en pris-skiltning i stadig stigende omfang, hvilket faktisk antyder, at en stramning af lovgivningen på dette felt er overflødig. For det andet indeholder lovforslaget også, som den slags ting jo altid vil gøre, nogle straffebestemmelser, hvis ikke man prisskilter, og vi bryder os egentlig ikke om denne form for kriminalisering af erhvervslivets forhold. For det tredje indebærer forslaget en udvidelse af administrationen. Det gælder i monopoltilsynet, hvor der skal ansættes ekstra personale, men det betyder naturligvis også en udvidelse af administrationen hos den enkelte erhvervsdrivende, der med dette forslag vil få pålagt ekstra byrder.

Vi er derfor i det konservative folkeparti betænkelige ved forslagets vidtrækkende karakter og ønsker drøftet i udvalget, om ikke man ved eventuelle ændringer af de gældende bestemmelser – hvis sådanne ændringer da i det hele taget er nødvendige – kan klare det, der er sigtet med lovforslaget, men vi vil naturligvis tilsligte en seriøs udvalgsbehandling.

Melchior (CD):

Intentionerne bag det foreliggende forslag kan mit parti fuldt ud dele, og jeg har forstået, at detailhandelens organisationer også er indforstået med disse intentioner, så der er derfor ikke grund til på deres vegne at synge store klagesange.

På den anden side hæfter jeg mig naturligvis ved det punkt I 6 i augustforliget, hvor denne lovgivning er adviseret, og hvori det siges, at det, der her skal ske, bør ske med mindst muligt besvær for de handlende. Det er en relevant interesse og en relevant formålsparagraf at holde sig for øje ved udarbejdelsen.

Jeg forstår forslagets ordlyd med de mange beføjelser til monopoltilsynet derhen – og det skal i hvert fald være understreget fra CDs side, at vi ønsker det forstået derhen – at mo-

nopoltilsynet bør benytte en smidig praksis, når de enkelte paragraffer skal udmøntes i egentlige, brugbare regler. Det er ikke, fordi jeg har nogen mistillid i så henseende, for jeg tror, at intentionerne fra handelsministeren, både den daværende og den nuværende, sikkert går i den retning, men jeg vil gerne have det understreget, fordi der er så mange vanskeligheder.

Jeg vil især pege på § 4, hvorefter der også er mulighed for at fastsætte regler om mærkning og oplysninger om pris for tjenesteydelser, og tjenesteydelser er endnu mere vanskeligt sammenlignelige med konkurrenternes udbud af tilsvarende tjenesteydelser, end udbuddet af varer er.

Jeg vil også pege på, at der i § 2 er tale om afdragshandel, og dér gøre opmærksom på, at meget af det, der i gamle dage var afbetalingshandel, idag er kontohandel og derfor tilsyneladende, og sikkert rigtigt, ikke er omfattet af det udtryk, der er benyttet her i § 2, nemlig »afdrag«. Mange varer sælges jo i dag gennem stormagasiner og butikskæder, der har kontoordninger, og dér vil det blive overordentlig besværligt, for ikke at sige umuligt, at gennemføre alt for rigoristiske regler.

For blot at give et enkelt eksempel på, hvor mange konsekvenser det har i dagligdagen, vil jeg nævne sådan noget som torvehandel, men der er jo også handel med varer fra fast butikssted inden for fødevarersektoren, hvor man tit mod en dags slutning ser ændringer i priserne inden lukketid, for at varerne kan blive solgt. Dér vil det jo være ganske utænkeligt, at det skulle være muligt, selv for en stor organisation, og endnu mere utænkeligt for en lille handlende, at ommærke fra klokken halv fem til halv seks, hvor varerne skal være solgt, hvordan relationerne nu end er.

Vor hovedinteresse i udvalgsbehandlingen, som selvfølgelig skal være positiv, vil derfor være at give de bestemmelser, som skal være indeholdt, og de beføjelser, der gives, et sådant tilsnit, at det virkelig bliver muligt at gennemføre lovens intentioner, uden at nogen skal være alt for meget belastet derved. Et grundsyn bag dette er også en betydelig tillid til forbrugernes evne til at finde ud af den store grad af skiltning, der allerede i dag uden loven finder sted.

Ole Olsen (SF):

Jeg skal som et par af de andre ordførere heroppefra stort set nøjes med at henvise til,

[Ole Olsen.]

hvad jeg sagde ved det tilsvarende lovforslags behandling i januar.

Jeg kan tilslutte mig det hjertesuk, som fru Dorte Bennedsen kom med, nemlig over, at den ret vigtige § 6 i forbrugerkommissionens betænkning er faldet ud i lovforslaget. Jeg håber, at ministeren og regeringspartiet i hvert tilfælde vil være velvillige under udvalgsbehandlingen og kigge nærmere på, om vi kan få den ind igen, og om der kan skaffes mandskab og plads i monopoltilsynet til, at det kan sættes op på sporet og komme til at køre. En af de ting, jeg fremdrog sidst, var, at vi var lidt bange for, at resten af det uden denne bestemmelse let kunne blive et slag i luften. Det håber vi selvfølgelig ikke at det bliver. Vi vil være meget velvillige over for lovforslaget i udvalget og håber på den samme velvilje fra ministeren over for os.

Jeg kan ikke tilbageholde en undren over det indlæg, der kom fra fremskridtspartiet. Når jeg har forsøgt at se på butikker og fremskridtspartiet ser på butikker, ja, så må det på en eller anden mærkelig måde være to forskellige sæt butikker, vi ser på. Det, der har slået mig, er, at i forhold til de regler, der faktisk gælder i dag, er skiltningen forholdsvis mangelfuld. Jeg indrømmer da blankt, at i en række store kæder osv. bruger man skiltning som en del af sin politik, men der er minsandten også mange, som i høj grad undlader at skilte. Det er kommet tydeligt til udtryk i forbrugerkommissionens betænkning, at man finder det meget vigtigt for netop den frie konkurrence, som fremskridtspartiet jo med munden hylder, men oftest modarbejder, at man får gennemført en så kraftig skiltning som overhovedet muligt. Det er fremmede for konkurrencen, det er fremmede for den frie prisdannelse, og det betyder, at forbrugerne faktisk gennemgående kan få varen billigere.

Men det er noget, man må vænne sig til heroppefra efterhånden, at fremskridtspartiet åbenbart ser på dette samfund, også på de rent objektive fænomener, med helt andre øjne, end vi andre gør, og de må se det gennem et eller andet troldspejl eller noget i den retning, ellers er det ikke rigtig til at forklare de bemærkninger, der kommer derfra.

Kaj Hansen (DKP):

Det var hr. Jens Peter Jensen, som gjorde opmærksom på, at det nu er anden gang, vi har

dette forslag til behandling. I realiteten er det faktisk tredje gang, idet kommunisterne fremsatte et forslag den 19. november 1975, som på mange måder lignede det forslag, vi nu behandler. Det var noget bedre, idet det faktisk fuldt ud fulgte forbrugerkommissionens betænkning. Da vi nu fik det frem sidste gang her, så havde det faktisk været bedre og lettere for handelsministeren at aftrykke vores forslag; derfor kunne han jo godt sætte sin egen titel ovenover. Derfor er jeg helt enig med fru Dorte Bennedsen, når hun beklager, at man i forslaget ikke fuldt ud har fulgt forbrugerkommissionens betænkning, og det er rigtigt, at det netop først og fremmest drejer sig om lovforslagets § 7, som absolut ikke følger betænkningens § 6.

Må jeg give udtryk for, at vi vil gå ind i en meget positiv forhandling i udvalget med det sigte at føre dette lovforslag frem til, at det i næsten alle henseender kommer til at ligne den betænkning, som forbrugerkommissionen afgav.

Grethe Philip (RV):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg blot henvise til den radikale ordførers indlæg ved første behandling af dette forslag, Folketingets Forhandlinger 1976-77, 1. samling, sp. 3804-3805 samt sp. 3814, idet jeg på det radikale venstres vegne tilsiger forslaget principielt positiv støtte og samtidig understreger, at vore bestræbelser under udvalgsarbejdet vil gå i retning af en rimelig afvejning af forbrugerhensyn og hensynet til den mindre detailhandel.

Lovforslagets konsekvenser for prisstivhed, forsyningscentralisering og butiksstrukturen i det hele taget blev langtfra tilstrækkeligt belyst ved førstebehandlingen den 14. januar i år. Jeg håber, at det vil ske under det kommende udvalgsarbejde.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Som det er sagt flere gange, er dette en genfremsættelse, og jeg har intet nyt at tilføje. Jeg vil blot igen understrege, at kristeligt folkeparti finder det vigtigt, at vi får gjort noget på dette område, og at vi ikke glemmer de små erhvervsdrivende. Det må være muligt at finde en afvejning her. Vi tilsiger et positivt udvalgsarbejde.

Hjortlund Christensen (DR):

Ved en gennemlæsning af lovforslagets paragraffer og bemærkninger ser det ret uskyldigt

[Hjortlund Christensen.]

ud, men jeg skal på retsforbundets vegne gøre nogle bemærkninger.

For så vidt angår levnedsmidler, så er de fleste varer jo mærket i forretningerne og kravene opfyldt, men hvad angår mange, mange andre forretninger her i vort lille kongerige, vil jeg da gerne nævne nogle, som ingen mulighed har for at gennemføre det, lovforslagets bestemmelser kræver, f. eks. isenkræmmere, elinstallationsforretninger, cykelhandlere, byggemarkeder, blandede engros- og detailforretninger. Der findes en række varer, som sælges efter prislister, og tusinder af dimser og dippedutter, som umuligt kan mærkes. Ligeledes findes der varegrupper med en meget ringe omsætningshastighed. Alle disse ting må tages i betragtning, specielt når det er en bemyndigelseslov. Og disse prisinspektører, som udsendes, bør være en slags universalmennesker for at få lovens bestemmelser til at glide.

Vi må jo huske på, at der er to parter ved køb og salg, og de har i uhyre grad brug for hinanden, hvorfor loven nødvendig skulle føre til, at varer med ringe omsætningshastighed udgår af forretningernes sortiment. Loven skulle nødvendig bevirke, at man ikke kan købe en æske tegnestifter. I øvrigt interesserer det mig uhyre lidt, om en æske tegnestifter koster 1 kr. eller 1 kr. 10 øre. Det er ligesom man med denne lovgivning er inde på at skyde gråspurve med kanoner.

Med hensyn til lovens ikrafttrædelse den 1. juni synes jeg nok, at det er ret kort tid, virksomhederne har til at opfylde kravene. Jeg tænker her på § 5, stk. 2, om vejledende priser. Man må jo gå ud fra, at mange virksomheder og fabrikker, der mærker deres varer med priser, skal have påtrykt det nye ord »vejledende«. Og det er vel ikke hensigten, at de mængder af emballage, der ligger i firmaerne, skal smides væk; det har i alt fald ingen relation til vores intentioner om at spare på vores få midler.

I øvrigt skal jeg på retsforbundets vegne meddele, at vi gerne vil deltage i vedtagelsen af lovforslaget, hvis der bliver taget hensyn til netop disse ting. Jeg vil gerne gentage, at det ser ud til, at man kommer til at skyde gråspurve med kanoner, hvis ikke myndighederne ved bemyndigelseslovens udformning får frihed til at være fornuftige over for netop de helt små virksomheder, der ingen muligheder

har for at være så fleksible, at de kan prismærke deres produkter i den hast, som man ellers kunne forvente.

Wilhelm (VS):

Hele lovgivningen på det område, man kalder forbrugerlovgivning, har karakter af, at man nærmere forsøger at rette lidt op på en anarkistisk produktions resultater end egentlig går ind og gør noget ved den i selve produktionsleddet. Det gælder selvfølgelig også dette her.

Jeg mener sådan set, at det måske ikke så meget er flere love, der er behov for. Der findes allerede en del, der indeholder en hel del beføjelser, som ikke bliver udnyttet. Levnedsmiddeloven giver faktisk mulighed for at forordne en varedeklaration, men de deklamationer, man har besluttet sig til, er som bekendt yderst mangelfulde.

Efter den barbering, der er foretaget af dette lovforslag i forhold til det, forbrugerkommissionen ønskede, er der ikke stort andet tilbage end en udvidet prismærkning, og det er for VS at se ikke tilstrækkeligt til at begrunde det apparat, der trods alt skal sættes i værk for at få det her op at stå.

Vi er altså på forhånd temmelig skeptiske over for udvalgsarbejdet, men vi vil godt være med til at arbejde for, at forslaget bliver udvidet med en indholdsdeklaration, som det oprindelig var ønsket. Vi vil også gerne være med til at få belyst det, som især den radikale ordfører sidste gang var inde på, nemlig hvilken virkning dette får for butikstrukturen. Det er klart, at det er de små butikker, det er nærbutikkerne, der bliver mest belastet af krav som disse og altså yderligere handicappet i forhold til butikskæderne og i forhold til supermarkederne.

Det kan dog ikke være nogen hindring i sig selv, hvis der ellers var kød på de ting, man kræver og foreslår her, men så beskedent som det ser ud nu, må vi udtrykke skepsis over for resultatet og sige, at det ikke i sig selv for os at se kan begrunde denne meradministration, disse par millioner kroners udgifter i de centrale led og disse yderligere udgifter i de decentraliserede led, som selvfølgelig vælttes over på priserne.

Noget mere udførlige bemærkninger om disse ting har vi gjort ved to tidligere lejligheder, hvor dette forslag og dets ophav har været

[Wilhelm.]

behandlet, så det skal jeg nøjes med at henvise til.

Som en af de få, tror jeg nok, der var til stede den 14. januar i år, da vi havde første behandling før valget, kan jeg da godt sige, at hr. Jens Peter Jensen næsten er for beskeden. Hans tale fra den 14. januar er såmænd ikke det kedeligste, medlemmerne kunne sætte sig hen og læse i de små pauser.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg vil gerne takke ordførerne for tilsagnet om en konstruktiv og velvillig behandling i udvalget.

Forskellige ordførere har nævnt praktiske enkeltheder. Flere ordførere var inde på spørgsmålet om, hvorvidt man alligevel skulle kunne følge forbrugerkommissionens betænkningens paragraf 6 om deklarationspligt, og man har bedt om, at det kan blive drøftet i samråd. Det er jeg naturligvis parat til at drøfte yderligere i udvalget.

Det blev også nævnt, at der kunne være praktiske problemer med at gennemføre fabrikanternes ændrede pligt til at understrege, at det er vejledende priser, der påtrykkes, hvis loven skal træde i kraft den 1. juni som foreslået. Også det vil jeg naturligvis være parat til at drøfte og undersøge nærmere.

Flere ordførere var inde på spørgsmålet om den nødvendige afvejning mellem forbrugersynet og problemet om, hvorvidt de små handlende kunne påtage sig yderligere byrder. Der må naturligvis være en rimelig afvejning af disse to hensyn. Jeg mener, at noget sådant allerede fremgår af lovforslagets formulering, men på givne foranledning vil jeg da gerne her fra talerstolen sige, at det må være hensigten med denne lov, at den administreres smidigt, og at man tager et rimeligt hensyn også til det administrative besvær, der kan være ved at praktisere lovens indhold.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om velfærdsforanstaltninger for søfarende.

(Lovforslag nr. L 38. Fremsat 3/3 77).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Robert Pedersen (S):

Forslaget har allerede været til behandling den 23. november 1976. Jeg skal blot gentage, at socialdemokratiet går ind for at forhøje støtten til Handelsflådens Velfærdsråds virksomhed fra 40 til 80 øre pr. dag pr. beskæftiget søfarende. Og i modsætning til før, under behandlingen af det foregående lovforslag, hvor venstres ordfører, hr. Jens Peter Jensen, hævdede, at man med glæde og udbytte kunne læse hans tale i Folketingets Forhandlinger, skal jeg sige efter at have læst de forskellige taler om dette lovforslag, at man behøver ikke at læse min. Men alle de andre var så interessante, hr. Jens Peter Jensens inklusive, at man blot behøver at henvise til disse taler. Så kan vi komme i gang med udvalgsarbejdet.

Arentoft (FP):

Der er her tale om en genfremsættelse, og fremskridtspartiet vil i udvalget gå ind i en saglig drøftelse. Vi vil principielt mene, at det bedste er, at disse velfærdsforanstaltninger klares af de søfarende og af rederne selv, og det vil vi fremføre i udvalget.

Jens Peter Jensen (V):

Også her kan jeg henvise til den tale, jeg holdt ved førstebehandlingen, som var den 23. november 1976. Den kan læses i Folketingets Forhandlinger 1976-77, 1. samling, sp. 1959-65. Det er hele forhandlingen. Det er ikke min tale, der fylder så meget. Jeg takker for den anprisning, der kom fra det ærede medlem hr. Robert Pedersen. Den kan kun være en god anbefaling af at læse disse indlæg.

John Winther (KF):

Lovforslaget indebærer en fordobling af de gældende afgifter til velfærdsforanstaltninger fra 40 til 80 øre pr. dag, fordelt med 20 øre fra den søfarende selv, 20 øre fra rederiet og 40 øre fra staten. Det er ikke første gang, en fordobling finder sted på dette område.

Ønsket om en forhøjelse begrundes med, at